

och upprigtiga Önsknningar för din Välgon Lef väl Älskade Broder önskar
din Egen

August.

P. S. Det beror af dit brefs snara ankomst och dess innehåll om jag
skrifver ännu härifrån, Helsa V. Stromberg samt Ahla. Adjeu

10 **132 STORMÄKTIGSTE, ALLERNÅDIGSTE
KEJSARE.**

HUB, JVS handskriftssamling

||*Afskrift.*||

10 ||*Af Lille*|| Sällan uppgår en lycka, sådan som denna dags, för vårt Fosterland och Eders Kejserliga Majestäts Trogna Finska Undersåtare, sällan fyllas deras sinnen af den glädje och hänryckning, hvilken endast E⟨ders⟩ K⟨ejserliga⟩ M⟨ajestät⟩s Höga närvaro kan ingifva. Lifligast och djupast fattas likväl denna glädje, högst skattas denna lycka af den Ynglinga-Corps, som i dag har den Nåden, att nalkas E⟨ders⟩ K⟨ejserliga⟩ M⟨ajestät⟩s Höga person. Derföre hafve vi vågat, att af E⟨ders⟩ K⟨ejserliga⟩ M⟨ajestät⟩ i djupaste underdånighet utbedja oss denna Nåd, med hvars ernående vi emottagit ett nytt och det mest ojäfaktiga vedermäle af E⟨ders⟩ K⟨ejserliga⟩ M⟨ajestät⟩s faderliga huldhet. Det är för E⟨ders⟩ K⟨ejserliga⟩ M⟨ajestät⟩s Finlands Invånare bevista Nådiga bevågenhet; för våra lagars beskydd och den omvårdnad, Vi, såsom Nation, åtnjutit; för de stora och oskattbara välgemningar, hvarmed E⟨ders⟩ K⟨ejserliga⟩ M⟨ajestät⟩ hugnat detta Lärosäte: för detta praktfulla Tempel, som för aflägsna kommande åldrar skall vittna om E⟨ders⟩ K⟨ejserliga⟩ M⟨ajestät⟩s kärlek för vetenskaperna och Kejserliga frikostighet; för de rika litterära skatter, hvarmed E⟨ders⟩ K⟨ejserliga⟩ M⟨ajestät⟩ begåfvat dess Bibliothek; för E⟨ders⟩ K⟨ejserliga⟩ M⟨ajestät⟩s hägn af vårt Fosterländska språk, genom inrättandet af en ny Lärostol för detsamma; och för alla E⟨ders⟩ K⟨ejserliga⟩ Majestäts öfriga välgemningar och Nådebevisningar, hvaribland vi framför allt med stolthet och förtjusning räkna den Nåden, att ännu fortfarande såsom vår, Högste Styresman få vörda E⟨ders⟩ K⟨ejserliga⟩ M⟨ajestät⟩s Höge Son och Thronföljare — det är för allt detta, som Finlands Studerande Ungdom i djupaste underdånighet för E⟨ders⟩ K⟨ejserliga⟩ M⟨ajestät⟩s fötter nedlägger sin varmaste tacksägelse.

40 ||*Eget opus*|| Värdes derjemte, Höge Monark! nådigt upptaga vår försäkran om den djupa undersåtliga vördnad och innerliga tillgifvenhet, hvarje Finsk Student för E⟨ders⟩ M⟨ajestät⟩ hyser; värdes upptaga vår bön om tillgift för hvarje vår förseelse, som bedröfvat E⟨ders⟩ M⟨ajestät⟩s Fadershjerta; Men måtte E⟨ders⟩ M⟨ajestät⟩ anse de oordningar, hvilka ty värr stundom inträffat, icke såsom öfverlagda företag, riktade mot allmänna Lagen och Ordningen, utan såsom yttringar af ungdoms-obetänksamhet och öfvermod; Värdes E⟨ders⟩ M⟨ajestät⟩ tro, att vi inse vår ställning i samhället, att vi finna, huru litet dess Institutioner böra vara
50 föremål för deras omdöme, hvilka ännu sjelfve uppfostras till att förstå desamma, att vi inse det falska och öfverspända i tidens anda och huru illa förstådd den frihet är, som dagen hyllar; Värdes tro, att vi erkänna Försynens vårdande hand i den skickelse, som skilt Finland från sina forna förbindelser, för att sålunda rädda återstoden af dess språk och med detsamma dess nationalitet; Värdes tro, att vi med rördt hjerta erkänna

E⟨ders⟩ K⟨ejslerliga⟩ M⟨ajestät⟩s och dess Höge Företrädarens välgärningar mot vårt Fädernesland, och isynnerhet mot detta Universitet, och att vi aldrig skola tveka, att med, barnsligt förtroende till E⟨ders⟩ K⟨ejslerliga⟩ M⟨ajestät⟩s visa och Faderliga afgörande öfverlemna de önsknningar, vi möjligen kunde hysa!

Stormäktigste Monark! Lyssna Nådigt till den första bön, vi, uppmanade af detta lyckliga tillfälle, våga framstamma. Värdes, då det öfverensstämmer med E⟨ders⟩ M⟨ajestät⟩s höga vård om detta land, fastställa Finska Språket till allmänt språk för undervisningen och Lagskipningen bland E⟨ders⟩ K⟨ejslerliga⟩ M⟨ajestät⟩s Finska Undersåter!

Mätte den Gud, som väger Nationers öden, höra våra böner för E⟨der⟩s K⟨ejslerliga⟩ M⟨ajestät⟩s och Dess Höga Familjs lycka och välgång!!!!

10

133 J. J. NERVANDER — J. V. SNELLMAN 12. VII 1833
HUB, JVS handskriftssamling

Käraste Bror.

20

Jag har nu i tre, fyra dagar sedan jag fick Ditt bref gått och förargat mig och nu bryter åskvädret löst. Du må nemnligen veta att Du i en olycklig stund skref Dina rader; måttet af mitt tålmod har nemnligen nu i 3/4 år blifvit fyllt till randen af mina vederbörande Finska Correspondenter, så att när Du till kom för att pröfva det så rann det slutligen öfver och Du får nu bli »strykpojke» för allesamman. Döm sjelf om jag ej har skäl att vara ledsen och förödmjukad. Agathe, Fredrik och Moster Bergbom ha skrivit till mig åtskilliga bref och åtminstone 7/8 af dem äro skrifne i sista posttimman. Bevisar ej det att man uppskjutit den obehagliga Commissionen att skrifva till mig ända till sista minuten och sedan för skams skull raspat i hop något hvad spottet fört i munnen? Agatha bör framför de andra få en mention honorable. Hon har 1:o kringskurit sitt post-papper så att det fått det minst möjliga format 2:o lemnat sista sidan tom. På 4 månader har jag nu fått 2:ne bref af henne, hvardera på tre så glestskrifna sidor, att allt mycket väl kunnat rymmas på en. Likvisst klagar Hon gräseligen öfver hvilket omak, hvilken möda det kostat Henne att författa dem. Verkeligen är det ej också för grymt att vidare besvara Henne med ett sådant Marstrands-arbete; ty betänk: dessa begge bref ha tillsammantagne fordrat nästan en timmes arbete. Facit 60'. Dessa 60 minuter fördelade på 4 månader beräknade till 30 dar hvarje, ty den 31 bör beräknas som hvilo- och fridag, ge fulla 30 secunders arbete om dygnet. I sanning för mycken tid använd på uppfyllande af äktenskaps skyldigheter! — Moster Bergbom åter säger rent ut i sitt sista bref att »det är litet ledsamt så väl att få som att skrifva bref». Detta är en temligen fin pique, men jag förstår den ändock. För att således ej brista i skyldig uppmärksamhet tänker jag äfven låta 1 1/2 månad förflyta från Dato för än jag skrifer en rad till Herrskapet, hvarmed Du kan glädja det. Dessutom blir det då ej till flere än till *en*, ty jag anser det lika så onödigt som omöjligt att hvarje gång skrifva till alla. Åtminstone får jag då sitta dag ut och dag in vid skrifbordet; ty betänk att jag för det närvarande corresponderar med 6—7 i Finland, 3 i Sverge och en i Tyskland. Jag skulle dock ej beklaga mig öfver allt detta om ej följderna af detta slarfvanande och procrastinerande till sista ögonblicket vore den att jag ej fått ett enda af mina bref *ordentligt* besvaradt, ehuru viktiga eller inquietanta för mig de frågor

30

40

50